

Arrest

nr. 348 191 van 9 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS**
 Rootenstraat 21 / 18
 3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn ouders X en X, op 11 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2026.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de ouders van de verzoekende partij en hun advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, is in België geboren op 6 juni 2025. Verzoekers ouders kwamen België binnen op 24 februari 2025 en verzochten beiden diezelfde dag om internationale bescherming.

Op 23 mei 2025 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders en wordt hen internationale bescherming geweigerd. Bij arrest nr. X van 5 november 2025 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat hen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden geweigerd. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 5 december 2025 dienen verzoekers ouders in hoofde van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 januari 2026 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende

niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Op 24 februari 2025 dienden jouw moeder D. O. (O.V. xx.xxx.xxx) en jouw vader D. E. (O.V. xx.xxx.xxx) een verzoek om internationale bescherming in waarbij zij het volgende verklaarde.

Jouw vader werd in 2016 veroordeeld tot een gevangenisstraf die hij diende uit te zitten in de gevangenis van Vaqar. Daar leerde hij G. D. kennen met wie hij in de gevangenis conflicten kende. Na een jaar en vier maanden werd jouw vader vrijgelaten. Sinds november 2024 ontving jouw vader bedreigingen waarin ook jullie gezin bedreigd werd. Jouw vader werd ook gevolgd door verschillende wagens. Jouw vader ging naar de Albanese autoriteiten, maar kreeg er onvoldoende hulp. Op 24 februari 2025 reisden jouw ouders naar België. Jouw vader vermoedt dat G. D. achter de bedreigingen zit. Jouw vader vreest dat jullie gezin in gevaar is.

Op 23 mei 2025 werd het verzoek van jouw ouders door het Commissariaat-generaal kennelijk ongegrond verklaard. Op 6 juni 2025 werd jij in Hasselt geboren. Op 25 juni 2025 dienden jouw ouders een beroep tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 5 november 2025 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jouw ouders gingen hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van deze verzoeken is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 5 december 2025 diende jij een eigen verzoek om internationale bescherming in. Jouw moeder en vader verklaarde dat jullie nog steeds bedreigingen ontvangen van vermoedelijk G. D. Zij vrezen dat jij zal vermoord worden in Albanië. Intussen zijn jouw ouders ook bezig met de procedure voor de wettelijke erkenning van het vaderschap van jouw vader. Omdat jouw moeder tuberculose had wanneer ze zwanger was van jou, werd jij hiervoor medisch opgevolgd. Dit is intussen afgelopen.

Ter staving van jouw verzoek legde jouw ouders volgende documenten (allen kopieën) neer: jouw geboorteakte; verschillende screenshots van bedreigingen die jouw vader recent ontving; een screenshot van een bericht van een advocaat in verband met de wettelijke erkenning van het vaderschap van jouw vader; een usb-stick met hierop één screenshot met bedreigingen en één screenshot van een bericht van een advocaat in verband met de wettelijke erkenning van het vaderschap van jouw vader die beiden ook fysiek werden neergelegd, een verklaring van de Albanese advocaat van jouw ouders dd. 3/1/2026 die de zaak van jouw ouders in Albanië opvolgt, jouw vaccinatiekaart dd. 24/11/2025, een aanstelling van een pro-deo advocaat in het kader van het proces van de wettelijke erkenning van het vaderschap dd. 10/11/2025, twee verslagen van het Jessa Ziekenhuis dd. 23/12/2025 en 13/01/2026, waarin deze laatste wordt besloten dat er voor jou geen medische follow up meer nodig is; een email, dd. 22/1/2026, met hierin opmerkingen op de overgemaakte notities van het persoonlijk onderhoud zonder dat hierbij evenwel jouw asielmotieven worden gewijzigd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat je niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens je jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werden jouw ouders gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten

aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat jij reeds geboren was op het moment dat jouw ouders bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep aantekenden tegen de beslissing die door het Commissariaat-generaal gemaakt werd in hun verzoeken. Op 24 februari 2025 dienden jouw moeder D. O. (O.V. xx.xxx.xxx) en jouw vader D. E. (O.V. xx.xxx.xxx) een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 mei 2025 werd het verzoek van jouw ouders door het Commissariaat-generaal kennelijk ongegrond verklaard. Op 6 juni 2025 werd jij in Hasselt geboren. Op 25 juni 2025 dienden jouw ouders een beroep in tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal, die op 5 november 2025 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan vastgesteld worden dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 5 november 2025 in het kader van het verzoek van jouw ouders ook voor jou geldt.

In dit geval blijkt uit de verklaringen die jouw ouders in jouw hoofde deden dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder en vader aanhaalde ter staving van hun verzoek, waarin werd vastgesteld dat jouw ouders niet aannemelijk hebben gemaakt dat G. D. achter de bedreigingen zit en zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat ze voor hun problemen geen beroep kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden, waarvoor de beslissing definitief is. Jouw moeder en vader stelden dat jij ook problemen zou kennen in Albanië omwille van de problemen die zij hebben gekend in Albanië (CGVS, p. 4, 6). Jouw vader stelde dat zij recent nog op zoek naar hem waren in Albanië (CGVS, p. 6-7). Voorts verklaarden jouw ouders dat jouw vader recent nog berichten had ontvangen met bedreigingen (CGVS, p. 3, 6). Dat jouw ouders intussen een advocaat hebben aangesteld in Albanië die hun zaak opvolgt (CGVS, p.4), doet hier geen afbreuk aan. Rekening houdend met wat voorafgaat blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Wat betreft dat jij nog niet geregistreerd bent als Albanees staatsburger omdat jouw vader nog niet geregistreerd staat als jouw wettelijke vader, dient vastgesteld te worden dat jouw ouders in België bezig zijn met een procedure tot wettelijke erkenning van het vaderschap van jouw vader waarna zij de Albanese nationaliteit voor jou zullen aanvragen (CGVS, p. 2-3). Dit wordt ook ondersteund door documenten die werden neergelegd.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit wordt hier niet betwist. Dat jouw vader bezig is met een procedure voor de wettelijke erkenning van het vaderschap werd reeds hierboven besproken. Dat jij in België vaccins ontving en gedurende een periode medisch werd opgevolgd wordt evenmin betwist en zoals blijkt uit de documenten heb jij geen medische follow up meer nodig. Uit de screenshots van de bedreigingen kan niet afgeleid worden in welke omstandigheden deze tot stand kwamen. Wat betreft dat jouw ouders een advocaat aanstelde in Albanië die zich bezig houdt met de problemen van je ouders en de opmerkingen die per e-mail op 22/1/2026 werden overgemaakt, dient vastgesteld te worden dat deze geen afbreuk doen aan de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep 2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en beroept hij zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen, en van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel”.

Verzoeker betoogt in essentie dat de bestreden beslissing juridisch en feitelijk onjuist is, onvoldoende gemotiveerd is en onzorgvuldig voorbereid is. Hij werkt het middel uit als volgt:

“Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoekers vader niet kan worden afgeleid dat verzoeker voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoekers ouders wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Albanië.

Verzoekers verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op het feit dat hij in Albanië het slachtoffer zal worden van doodsb bedreigingen en dat de autoriteiten niet bij machte zullen zijn om hem hiertegen een afdoende bescherming te geven.

Verzoekers ouders hadden Albanië in februari 2025 verlaten omdat een veilig en menswaardig leven voor henzelf en hun kinderen onmogelijk was.

Verzoekers ouders vrezen het slachtoffer van represailles te zullen worden door de genaamde G. D., een machtig persoon, die banden heeft met de misdaadwereld en die veel invloed heeft in de samenleving.

Toen verzoekers vader, omwille van een strafbaar feit dat hij in augustus 2016 had gepleegd, een gevangenisstraf uitzat in de Vagar gevangenis, had hij in de gevangenis kennis gemaakt met G. D., voormalig burgemeester van Bërzhitë, die op zijn beurt in diezelfde gevangenis een gevangenisstraf uitzat na een veroordeling wegens corruptie.

G. D. had aan verzoekers vader gevraagd om deel uit te maken van diens crimineel netwerk dat zich bezighield met het binnensmokkelen van alcohol, drugs en medicijnen in de gevangenis.

Verzoekers vader had dit aanbod geweigerd en had de controledienst van de gevangenis op de hoogte gebracht van de feiten.

Daarop werd G. D. de toegang tot de gevangenisbibliotheek, van waaruit hij zijn illegale zaakjes runde, verboden.

Door deze maatregel, had G. D. grote geldbedragen verloren.

G. D. had gezworen om wraak te nemen tegen verzoekers vader eens hij in vrijheid zou worden gesteld.

Tussen november 2024 en januari 2025 had verzoekers vader anonieme telefoontjes en dreigberichten gekregen via Whatsapp.

In die berichten werd verzoekers gezin rechtstreeks bedreigd en werd een foto gestuurd waarop verzoekers vader met zijn kinderen te zien was.

Verzoekers vader had opgemerkt dat hij gevolgd werd door auto's.

Ook zag verzoekers vader een zwarte auto in de buurt van het schoolbusje waarmee de kinderen naar school gaan.

Verzoekers gezin ging gebukt onder de vrees dat de bedreigers, ongestraft, op een dag de daad bij het woord zouden voegen, temeer daar verzoekers ouders botsten op lokale autoriteiten die hun klacht niet ernstig namen.

In februari 2025 besloten verzoekers ouders dat deze toestand in Albanië voor hen en hun kinderen onhoudbaar was en dat er geen andere uitweg voor hen was dan het land te verlaten.

Na afwijzing van hun asiolverzoek, dienden verzoekers ouders op 5 december 2025 een afzonderlijk verzoek in namens verzoeker die op 6 juni 2025 in Hasselt is geboren.

Volgens het CGVS heeft de minderjarige verzoeker geen eigen elementen aangebracht die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen en verklaarde verzoekers verzoek niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, S3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker is van mening dat de thans bestreden beslissing juridisch en feitelijk onjuist is en moet worden vernietigd.

Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° Vreemdelingenwet laat een niet-ontvankelijkheidsbeslissing enkel toe wanneer:

- een eindbeslissing werd genomen in een eerder verzoek, en*
- de minderjarige geen eigen elementen aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.*

Deze bepaling moet restrictief worden geïnterpreteerd, zeker wanneer het een minderjarige betreft.

Het CGVS dient :

- een zorgvuldig en individueel onderzoek te voeren,*
- rekening te houden met het hoger belang van het kind,*
- en nagaan of er nieuwe relevante elementen bestaan.*

Dit is in casu niet, minstens niet voldoende gebeurd.

Ten eerste heeft het CGVS de weigeringsbeslissing dd. 29 januari 2026 —in hoofdzaak- genomen omdat het eerdere verzoek van verzoekers ouders reeds was afgewezen.

Verzoeker heeft recht op een individuele beoordeling van zijn eigen asielaanvraag.

Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt overduidelijk dat het CGVS verzoekers verzoek gekoppeld heeft aan het reeds afgewezen verzoek van zijn ouders.

In feite komt het erop neer dat het CGVS verzoekers ouders als 'hoofdaanvrager' van het verzoek van verzoeker aanziet.

Hoewel uit het persoonlijk onderhoud dd. 9 januari 2026 duidelijk is gebleken dat verzoekers eigen verzoek eigen argumenten bevat, heeft het onderzoek van het CGVS zich niettemin in hoofdorde gericht op de motiveringen in de beslissingen die het CGVS in het verleden t.a.v. verzoekers ouders had genomen om hun verzoek af te wijzen.

In plaats van verzoekers huidig verzoek afzonderlijk te beoordelen, heeft het CGVS alsnog verzoekers asielverzoek gelieerd aan (het lot van) deze van zijn ouders.

De nieuwe elementen die op 9 januari 2026 werden voorgelegd, werden onvoldoende onderzocht door het CGVS.

Het CGVS erkent dat screenshots van recente bedreigingen werden neergelegd, maar stelt dat hieruit niet kan worden afgeleid in welke omstandigheden deze tot stand kwamen.

Deze motivering is onvoldoende en onzorgvuldig.

De vader van verzoeker verklaarde dat hij recent telefonisch werd bedreigd en dat deze bedreigingen verband houden met het conflict uit Albanië.

Deze nieuwe feiten dateren van na de eerdere asielprocedure en vormen dus wel degelijk nieuwe elementen.

Het CGVS had moeten onderzoeken:

- de actualiteit van de bedreigingen
- de herkomst ervan
- de samenhang met eerdere feiten
- het risico voor verzoekers gezin
- het risico voor verzoeker als minderjarige

In plaats daarvan heeft het CGVS zich ten onrechte beperkt tot een algemene en abstracte motivering.

Dit vormt een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Ten tweede legden de ouders van verzoeker een verklaring van een Albanese advocaat (3 januari 2026) neer waarin bevestigd wordt dat hij het strafrechtelijk dossier in Albanië opvolgt.

Dit nieuwe, bijkomend element is belangrijk omdat het aantoont dat:

- het conflict dat aan de basis lag van de vlucht uit Albanië, nog steeds actueel is;
- de doodsb bedreigingen vanwege G. D. niet louter hypothetisch zijn;
- de situatie in Albanië evolueert.

Het CGVS stelt, zonder verdere analyse, dat dit geen afbreuk doet aan de beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Dit is een stereotiepe motivering.

Het CGVS heeft ten onrechte nagelaten om de effectiviteit van bescherming door de Albanese autoriteiten concreet te onderzoeken.

Ten derde erkent het CGVS dat verzoeker minderjarig is en verwijst het CGVS naar het Kinderrechtenverdrag.

Deze verwijzing blijft echter louter formeel.

Het belang van verzoeker als kind werd niet in concreeto onderzocht.

Als minderjarige is verzoeker:

- afhankelijk van zijn ouders
- niet in staat om zich zelfstandig te beschermen
- bijzonder kwetsbaar daar hij pas op 6 juni 2025 geboren is en tot voor kort medische opvolging nodig had.

Zelfs indien verzoekers vrees voortvloeit uit problemen van zijn ouders, kan dit alsnog een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

De bestreden beslissing dd. 29 januari 2026 houdt geen rekening met deze kwetsbaarheid.

Ten vierde vertrekt het CGVS van de veronderstelling dat het arrest van de Raad van 5 november 2025 inzake het asielverzoek van verzoekers ouders automatisch ook voor verzoeker als minderjarige geldt.

Dit betreft een onjuiste toepassing van artikel 57/6 Vreemdelingenwet.

Als minderjarige heeft verzoeker:

- een eigen identiteit
- een eigen procedure
- een eigen belang

Het feit dat verzoeker op 6 juni 2025 geboren werd, en dus tijdens de procedure(het asielberoep) van zijn ouders betekent niet dat een afzonderlijk verzoek zonder inhoudelijk onderzoek zomaar kan worden afgewezen.

Het afzonderlijk verzoek van verzoeker als minderjarige vereist een individuele beoordeling vanwege het CGVS.

Ten vijfde houdt de bestreden beslissing een schending in van de motiveringsplicht inzake de beschermingsmogelijkheden in Albanië.

In de bestreden beslissing herhaalt het CGVS dat verzoekers ouders geen gebrek aan bescherming in Albanië hebben aangetoond.

Deze redenering is problematisch omdat:

- *verzoekers ouders nieuwe bedreigingen hebben voorgelegd ;*
- *een Albanees advocaat momenteel het strafdossier in Albanië opvolgt;*
- *de vervolgingsfeiten nog steeds actueel zijn.*

De beschikbaarheid van bescherming had in casu opnieuw dienen te worden onderzocht aangezien nieuwe elementen werden aangebracht.

Dit gebeurde in casu ten onrechte niet.

Het CGVS heeft het verzoek van verzoeker als minderjarige dan ook onterecht niet-ontvankelijk verklaard.

De nieuwe elementen die werden aangebracht, waaronder:

- *recente telefonische bedreigingen*
- *screenshots van deze bedreigingen*
- *opvolging van het strafdossier in Albanië door een Albanees advocaat*
- *de bijzondere kwetsbaarheid van verzoeker als minderjarige*

hadden het CGVS moeten aanzetten tot een nieuw onderzoek van het dossier.

De bestreden beslissing is onvoldoende gemotiveerd en onzorgvuldig voorbereid.

Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoeker voorgelegde nieuwe elementen al dan niet correcte informatie bevatten aangaande zijn asielrelaas.

Het besluit van het CGVS is minstens voorbarig.

De door verzoeker voorgelegde nieuwe documenten waren wel degelijk overtuigend genoeg.

De voorgelegde documenten vormden minstens een begin van bewijs, dat in het kader van een grondiger onderzoek terzake, wel degelijk nuttige gegevens m.b.t verzoekers moeilijkheden hadden kunnen verschaffen.

De toelichting die verzoekers vadertijdens het persoonlijk onderhoud dd. 9 januari 2026 heeft gegeven over de nieuwe dreigberichten , was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

Uit de bestreden beslissing blijkt alleszins niet dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft gebruikt om na te gaan of de door verzoeker voorgelegde nieuwe elementen aangaande het risico op vervolgingen door G. D. al dan niet correct en gegrond waren.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker kent, fout ingeschat.

Uit het onderhoud van verzoekers vader is voldoende gebleken dat hij verzoekers asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker is ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Albanië het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die in het kader van zijn eigen afzonderlijk verzoek om internationale bescherming werden aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haarbeslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoekers vader moeten volstaan om verzoeker minstens het voordeel van de twijfel te verlenen."

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat de verklaringen die zijn vader in zijn naam aflegde voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade. Concreet vreest hij bij terugkeer naar Albanië het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

2.1.3. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. Verzoeker maakt op 28 april 2026, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd volgende stukken:

- schrijven *d.d.* 9 februari 2026 aan verzoekers vader van het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg te Tirana (stuk 1);
- beëdigde vertaling stuk 1 (stuk 2).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoeker geeft geenszins aan op welk beginsel hij doelt waar hij zich, benevens op de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, beroept op *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur”*. Ook preciseert hij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

2.3.3. Waar verzoeker verwijst naar *“het hoger belang van het kind”*, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het *“belang van het kind”* is in die zin in het specifieke kader van zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoeker niet van hemzelf afgenomen maar van zijn ouders omdat hij zelf ten tijde van dit persoonlijk onderhoud – omwille van zijn jonge leeftijd – niet bij machte werd geacht om verklaringen af te leggen en eventuele stukken bij te brengen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Minister van Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden de jonge leeftijd van verzoeker. Waar verzoeker in het verzoekschrift meent dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid, verwijst de Raad dienstig naar hetgeen hier verder over gesteld wordt en waaruit blijkt dat dit geenszins het geval is. Met het louter theoretisch betoog in het verzoekschrift over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door *in casu* te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen het hoger belang van het kind heeft miskend.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt over de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoeker op goede gronden als volgt overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat je niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens je jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werden jouw ouders gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij bijzonder kwetsbaar is gelet op zijn zeer jonge leeftijd en het feit dat hij tot voor kort medische opvolging nodig had, merkt de Raad op dat uit het voormelde blijkt dat rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd bij de beoordeling van de vraag naar het voorhanden zijn van bijzondere procedurele noden in zijn hoofde en dat verzoeker geen concrete argumenten aanhaalt waaruit blijkt dat hier onvoldoende rekening mee werd gehouden. Bovendien stelt verzoeker zelf dat hij thans geen medische opvolging meer nodig heeft, hetgeen ook blijkt uit de voorliggende medische stukken, waardoor niet ingezien kan worden dat dit leidt tot een bijkomende kwetsbaarheid en aanleiding geeft tot bijkomende steunmaatregelen.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de commissaris-generaal dan ook bij waar deze besluit dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen in het kader van de administratieve procedure van zijn beschermingsverzoek.

2.3.6. Verzoeker, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 28 januari 2026, getiteld *“niet-ontvankelijk*

verzoek (*minderjarige*)", waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt *"Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt."*

De ouders van verzoeker dienden elk zelf een verzoek om internationale bescherming in, die op 23 mei 2025 kennelijk ongegrond werden verklaard en waarbij hen internationale bescherming werd geweigerd. Dit werd door de Raad bevestigd bij arrest nr. 335 501 van 5 november 2025. Deze beslissingen en beoordelingen zijn bijgevolg definitief, en dit zowel ten aanzien van verzoekers ouders als ten aanzien van hemzelf. In deze wijst de Raad erop dat verzoeker geboren is op 6 juni 2025, *i.e.* nadat de beslissingen op 23 mei 2025 zijn genomen maar voordat zijn ouders op 25 juni 2025 hiertegen beroep instelden bij de Raad die te dezen over volheid van rechtsmacht beschikt. Niettegenstaande verzoeker zich niet onder het ouderlijk gezag bevond bij de indiening van de verzoeken om internationale bescherming van zijn ouders, was hij dit wel tijdens de behandeling van het beroep en vooraleer de Raad arrest nr. 335 501 velde. Aldus was verzoeker reeds geboren vooraleer een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming werd genomen in hoofde van zijn ouders. De ouders van verzoeker waren gelet op het voorgaande reeds in de mogelijkheid, alvast bij het indienen van het beroep tegen de beslissingen die in hun hoofde inzake hun beschermingsverzoeken werden genomen, elementen aan te brengen over een eventuele vrees in hoofde van verzoeker.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen." (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. De Raad stelt, samen met de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoekers ouders tijdens het persoonlijk onderhoud, dat zij bij het commissariaat-generaal in verzoekers naam aflegden, ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker zijn eigen verzoek om internationale bescherming berust op en volledig verbindt aan dezelfde gronden die zijn ouders reeds aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming. Concreet verwijzen zij naar de bedreigingen die het gezin krijgt, vermoedelijk vanwege G. D., waarover zij uitdrukkelijk bevestigen dat dit dezelfde problemen zijn die zij zelf reeds aanhaalden in het kader van hun beschermingsverzoeken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 3-4, 6-7). Verder verklaren zijn ouders dat men recent nog op zoek was naar zijn vader, dat

zijn vader recent nog dreigberichten kreeg en dat zij intussen een advocaat aanstelden in Albanië die hun zaak opvolgt.

In deze merkt de Raad op dat de beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders door de verwerende partij op 23 mei 2025 definitief is geworden, gelet op 's Raads arrest nr. 335 501 van 5 november 2025. Hierin kwam naar voren dat zij niet aannemelijk maken dat G. D. achter de bedreigingen zit, dat de beschieting van de auto van de vader ongeloofwaardig is en dat zij, zelfs indien G. D. achter de bedreigingen zit, niet aannemelijk maken dat zij – met inbegrip van verzoeker in wiens naam dit verzoek eveneens wordt vermoed te zijn ingediend aangezien hij geboren werd alvorens de beslissing definitief is – geen beroep kunnen doen op de in Albanië voorziene bescherming. Dit wordt in het verzoekschrift ook niet ontkend. Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn ouders reeds aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken, *i.e.* een vrees naar aanleiding van bedreigingen die vermoedelijk afkomstig zijn van G. D. en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van het verzoek van zijn ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoeker gelden. Ten overvloede stipt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aan dat het feit dat zijn ouders thans beroep hebben gedaan op een advocaat in Albanië om hun situatie aldaar op te volgen, geen afbreuk doet aan het feit dat er in het kader van de beschermingsverzoeken van zijn ouders op definitieve wijze is geoordeeld dat er bedenkingen kunnen worden gemaakt bij het gestelde dat G. D. achter de bedreigingen zit en dat zij niet aannemelijk maken dat zij in dit verband kunnen rekenen op nationale bescherming.

Waar verzoeker in het verzoekschrift een schets geeft van de problemen van zijn gezin en de verklaringen die zijn ouders in zijn naam aflegden over de actualiteit van de problemen, merkt de Raad op dat het louter hernemen van verklaringen die werden afgelegd in het kader van het beschermingsverzoek van de ouders en het louter afleggen van verklaringen die in het verlengde liggen van deze verklaringen, waarover op definitieve wijze werd geoordeeld dat er bedenkingen worden gemaakt over de aangehaalde problemen en zij niet aannemelijk maken geen beroep te kunnen doen op nationale bescherming in dit verband, geen eigen feiten betreffen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Het feit dat bepaalde elementen besproken in de bijkomende verklaringen dateren van na het verzoek om internationale bescherming van zijn ouders, doet hier geen afbreuk aan.

Verder benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat ook hij persoonlijk gevisieerd wordt in de bedreigingen die zijn ouders ontvangen. In deze herhaalt de Raad dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren en dat deze eigen feiten van die aard moeten zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen om haar verzoek ontvankelijk te verklaren. Bovendien benadrukt de Raad dat de feiten die betrekking zouden hebben op verzoeker zelf voortvloeien uit de problemen die reeds werden aangehaald in het kader van de beschermingsverzoeken van zijn ouders. Het louter afleggen van verklaringen die in het verlengde liggen van de problemen die zijn ouders aanhaalden en waarover – zo weze herhaald – op definitieve wijze werd geoordeeld dat zij niet aannemelijk maken dat G. D. achter de bedreigingen zit en dat zij in dit verband niet kunnen rekenen op nationale bescherming, kan bezwaarlijk gezien worden als een eigen feit in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Ook indien deze feiten bekeken worden vanuit de invalshoek van een kind, kan de Raad niet anders dan tot deze conclusie komen.

Ook kan verzoeker niet gevolgd worden in zijn betoog in het verzoekschrift dat hij als minderjarige niet in staat is om zichzelf te beschermen. Niets staat eraan in de weg dat hij, via zijn ouders, beroep zou doen op de in Albanië voorziene bescherming. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat dit niet zou kunnen.

Wat betreft de tijdens de administratieve procedure en onderhavige beroepsprocedure neergelegde stukken inzake de opgeworpen problemen, benadrukt de Raad andermaal dat het verzoek dat verzoekers ouders in zijn naam indienden door hen niet kan gebruikt worden als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van het verzoek van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoeker gelden. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat aan de neergelegde *screenshots* van dreigberichten geen bewijswaarde kan worden toegekend. In deze stelt de Raad vast dat, los van een eventueel gesolliciteerd karakter van de *screenshots*, de authenticiteit ervan onmogelijk kan worden nagegaan. Dergelijke *screenshots* kunnen immers eenvoudigweg worden gemanipuleerd en zulke conversaties kunnen bovendien simpelweg in scène worden gezet. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat niet kan worden nagegaan wie de persoon achter het profiel zou zijn die de dreigberichten verstuurde. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift meent dat er bijkomende onderzoeksmaatregelen dienden gesteld te worden in dit verband, gaat hij er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het

niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen immers ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Verder, wat betreft de tijdens de administratieve procedure neergelegde verklaring van de Albanese advocaat die door zijn ouders werd aangesteld om hun zaak in Albanië op te volgen, herhaalt de Raad dat het feit dat een advocaat hun zaak opvolgt geen afbreuk doet aan de bedenkingen die gemaakt worden bij hun relaas, laat staan aan het feit dat zij in Albanië kunnen rekenen op nationale bescherming. Bovendien kan de inhoud van deze verklaring geenszins geverifieerd worden. Tot slot legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij gevoegd (een voor eensluidend verklaarde vertaling van) een schrijven d.d. 9 februari 2026 aan verzoekers vader van het openbaar ministerie bij de rechtbank van eerste aanleg te Tirana met betrekking tot de strafklacht die zijn vader indiende. Volgens verzoeker attesteert dit document dat het strafdossier gekend is onder nr. 4378, jaar 2025, en dat de klacht geregistreerd staat ingevolge het misdrijf "kwaadwillig gebruik van telefonische oproepen" overeenkomstig artikel 275 van het Albanese Strafwetboek. Hij meent dat, gelet op het feit dat er geen beschermingsmaatregelen of onderzoekdadende werden gesteld naar aanleiding hiervan, dit aantoont dat zijn gezin niet op nationale bescherming kan rekenen. De Raad stelt vast dat uit dit stuk blijkt dat verzoekers vader op 4 februari 2026 klacht indiende en dat het openbaar ministerie dit – op zijn vraag – op 9 februari bevestigde. Hieruit blijkt geenszins dat verzoekers gezin beschermingsmaatregelen gevraagd, maar niet gekregen heeft. Dat de Albanese autoriteiten geen verdere stappen zetten, is evenzeer een blote bewering.

Tot slot, wat betreft verzoekers betoog in het verzoekschrift dat de verwerende partij geen individueel en autonoom onderzoek voerde naar zijn verzoek om internationale bescherming daar zij enkel verwees naar de beoordeling van de beschermingsverzoeken van zijn ouders, herinnert de Raad verzoeker eraan dat de beschermingsverzoeken van zijn ouders vermoed worden eveneens te zijn ingediend in zijn naam, als begeleide minderjarige. Daar verzoeker in het kader van zijn eigen beschermingsverzoek nogmaals dezelfde problemen aanhaalde, volstond het de commissaris-generaal wel degelijk te verwijzen naar de beoordeling van de beschermingsverzoeken van zijn ouders. Bovendien werd wel degelijk ingegaan op de door zijn ouders in zijn naam aangelegde verklaringen en de neergelegde stukken.

2.3.9. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met recht het volgende:

"Wat betreft dat jij nog niet geregistreerd bent als Albanees staatsburger omdat jouw vader nog niet geregistreerd staat als jouw wettelijke vader, dient vastgesteld te worden dat jouw ouders in België bezig zijn met een procedure tot wettelijke erkenning van het vaderschap van jouw vader waarna zij de Albanese nationaliteit voor jou zullen aanvragen (CGVS, p. 2-3). Dit wordt ook ondersteund door documenten die werden neergelegd."

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze, bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.10. Tot slot voert verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde en nog niet aan bod gekomen stukken, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze stukken betreffen geen eigen feiten in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

2.3.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

2.3.12. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers ouders bij het commissariaat-generaal in zijn naam werden gehoord omdat hij zelf te jong was om gehoord te worden. Tijdens dit onderhoud kregen zijn ouders de mogelijkheid de gelegenheid de motieven die een terugkeer verhinderen uiteen te zetten en de argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in

aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.13. Evenmin is het redelijkheidsbeginsel geschonden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.14. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij, mede gelet op het voorgaande, geen manifeste appreciatiefout worden ontwaard.

2.3.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.16. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS